

er en meget daarlig Forretning, Staten der driver. Men naar den ærede Ordfører saa siger, at Mindretallets Ordfører (Tanber) ikke har Ret i, at det sidst afvigte Aar var bedre for Landmændene end det foregaaende, og at det derfor er urimeligt, naar Mindretallet nu foreslaar kun at estergive dem 3000 Kr. i Stedet for 5000 Kr., saa holder den Bevisførelse, som den ærede Ordfører kom med, ikke Stik. Han udtalte, at de rugdyrkende Egne — og han forudsatte selvfølgelig derved, at Egne der ude ved Mørdrup og Nordruplund er rugdyrkende — have taget saa store Tab ved den uheldige Høst i Fjor, navnlig med Hensyn til Rug, at Aaret i Fjor af den Grund slet ikke var bedre end det foregaaende Aar. Men det holder jo ingenlunde Stik. Det er jo videnskabeligt bevist af Docent Fjord, at det at fodre, navnlig Svin, med Rug, var det allerbedste, og selv om derfor Rughøsten, hvad viovre fra Sjælland kunne vidne om, for saa vidt blev spoleret, at den paa mange Steder gav en daarlig Handelsvare, daarlig ogsaa til Brød, tror jeg dog, at Rugen til Foder kan være omtrent lige saa god. (Afbrudelse.) Jo, omtrent, og Forholdet er jo det, at vi saa havde saa meget, meget mere, det er navnlig det, der har vist sig — at vi havde saa meget mere Rug, end vi havde Aaret forud i den Egn, hvor jeg er fra, som ogsaa er en rugdyrkende Egn. Jeg tror altsaa ikke, at det holder Stik, at den regnsfulde Afgift, vi havde i Aar, har gjort disse Forpagteres Forhold lige saa daarlige i Aar som i Fjor. Dertil kommer, at de Fødeprodukter, som vi i Aar have at sælge — det er jo ikke almindeligt, at vi sælge Kornet her til Lands — staa højere i Pris, end de længe have gjort. Vi have i lang Tid ikke haft saa gunstige Priser paa Smør som i Aar, og det samme er Tilfældet med Fløstkeprijerne. Men have vi saaledes ikke noget at klage over. (En Stemme: Røbet!) Det er ikke det, vi i Almindelighed producere. Det er ikke Fødebæg, der produceres i de almindelige rugdyrkende Egne, det vil det ærede Medlem ikke kunne afdisputere mig. (Modsigelse). For Hovedudførsel er Fløst og Smør, det tror jeg, at de Herrer maa lade staa uimodsiget. Og naar det er Tilfældet, tror jeg ikke, at den ærede Ordførers Bemærkninger mod Mindre-

tallets Ordfører holde Stik. (Afbrudelse). Ja det er meget muligt, at det er Tilfældet i den Egn af Landet, hvor det ærede Medlem er fra. Der kan ogsaa paavises Egne i Vestjylland, hvor det samme er Tilfældet, men jeg tror, at hverken Egnene ved Sorø eller Horsens eller Fredericia høre til de Egne, der kunne sammenlignes med Salling eller Vestjylland. Derfor har Mindretallet ment, at hvis det ikke skulde være rent illusorisk, at disse Forpagtere afslutte Kontrakt med Staten, var det paa Tide, naar Forholdene havde stillet sig saa gunstigt som i Aar for disse Forpagtere, at man lod dem forstaa, at de ikke kunde forvente, at naar Kontrakten lod paa, at de skulde give saa og saa meget i Afgift, det faktiske Resultat saa blev, at naar de skulde svare Afgiften, fik de ogsaa i Aar disse adskillige tusinde Kroners Medsættelse. Vi have ment, at dette vilde være en daarlig Økonomi. Jeg tvivler ikke om, saaledes som jeg begyndte min Tale med at sige, at hvis Flertallet af Landmændene, som sidde i denne Sal, i Enkelthederne havde fulgt med de Udgifter, som vi have haft for disse Forpagtere til Byggeforetagender o. s. v., vilde de have været mere velvillig stemte for Mindretallets Forslag, end de nu ere. Vi kunne vel nu ikke have meget Haab om at saa denne for Statskassen saa rimelige og i det hele saa retfærdige Medsættelse fra 5,000 Kr. til 3,000 Kr. bevilget, men siges skal det alligevel i denne Sal, at det er aldeles urimeligt og uøkonomisk i Aar at lade disse Forpagtere slippe for at svare en væsentlig Del af den ifølge Forpagtningskontrakten fastsatte Afgift. Ærede Medlemmer kunne være overbeviste om, at dersom Forholdene vare omvendte, og vi kom til Forpagterne og sagde: Hør nu lidt, Tiderne ere blevne saa mangelbedre, og I maa indrømme, at I nu have et langt større Overskud, end I have paaregnet, kunne vi derfor ikke saa noget mere i Forpagtningsafgift i de 5—6 Aar, der ere tilbage, end der oprindeligt var fastsat? Saa vilde det ikke nytte, vi kunde være overbeviste om, at vi ikke fik en eneste Dre mere. Derfor forekommer det mig, at naar Folk indgaa Kontrakt med Staten og vi ere rimelige ved dem i daarlige Aar, skulle vi ikke, naar Tiderne blive bedre, estergive dem lige saa meget som hidtil, især naar vi